

været enig med den Retning, som danner Hovedmassen af dem, der ville stemme for denne Lov, dog gaa med dem i denne Sag; men hvis det viser sig, at der er et Flertal for at faae denne Sag igjennem, vil jeg anse det for uærdigt, om de skiltes ad uden at sørge for, at der t. Ex. ogsaa var Flertal for at give de Embedsmænd, som have længtes efter deres Lønningsstillæg, hvad de bør have. Naar det nemlig viser sig, at der i denne Sag er et Flertal, som kan føre dette Forslag igjennem, hvorfor skulde dette Flertal saa ikke kunne samvirke ogsaa paa andre Punkter. (Afbrydelse af Bertelsen): Jeg vilde gjerne spørge, hvad det ærede Medlem fra Hanherred siger (Bertelsen: Skulde der en Paragraf derom ind i Straffeloven for Krigsmagten?)

Formanden (Krabbe): Jeg tror, at det vilde være hensigtsmæssigt, om det ærede Medlem fortsatte sit Foredrag, og jeg beider ærede Medlemmer om ikke at afbryde ham. Forøvrigt skal jeg bemærke, at medens det ærede Medlem vel har sat den anden af ham omtalte Sag i tankberettiget Forbindelse med den foreliggende Sag, maa jeg dog advare imod at forhandle hin Sag her.

Sable: Jeg nævner det kun for at vise, at en konstitutionel Alliance maa have et andet og fastere Grundlag og ikke kun grundes paa Tilfældighed, hvor man kun mødes i en enkelt Sag. En konstitutionel Alliance maatte kunne omslutte ogsaa andre og flere Eager. Dette forekommer mig at være konstitutionelt rigtigt. Saalænge jeg har Sæde her, skal jeg aldrig betænke mig paa, naar man ikke selv er Flertal, at indgaa Alliancer, hvor jeg tror, at de kunne føre til et Maa. Det grunder sig paa, at man staar overfor hæderlige Mænd, hvor man gjensidigt fastsætter, saa vidt kunne de gaa, og saa vidt kunne vi gaa, og naar man staar saaledes, og man kan stole paa hinanden, saa kan man ogsaa føre Noget igjennem. Det har viist sig før. Jeg har saaledes talt om Venstres virkelige gamle Standpunkt, det skal jeg ikke videre drøfte, men jeg skal tillade mig, naar der er Tale om, hvem der er glad ved det Udfald, som denne Sag vil faae, at spørge: Naar man nu fordeler Vind og Veir lige, hvem vil den saa bringe det bedste Udbytte? Jeg taler ikke om det reelle Udbytte, men om det politiske Udbytte, som man nu lever af under saa smaalige Forhold som vore. Hvem gaar bedst ud af Kampen? Ja, det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgfreds (Berg) kan sige selv, at han fik en af de bedste Trumfer paa Qaanden,

da de Andre fik Hæderordenen, og vi vide jo ogsaa, at i det Dieblis, de ærede Herrer faae denne Lov igjennem, hvor god den end forresten kan være, skal Ordet Bøje luse omkring i Landet i denne Sommer. Det vil sikkerlig blive brugt; men jeg vil dog sige, at den Maa de at bruge Eagerne paa er efter min Mening ikke den heldigste. Jeg syntes ikke om Hæderordenen, da den kom tilstede, og jeg har omtalt ved denne Leilighed, at det er en af Grundene, hvorfor jeg har størst Betænkelighed ved, at denne Lov bliver vedtagen her; men jeg vil sige de ærede Herrer ogsaa ved denne Sag, at, saasnart denne Sag gaar igjennem, kunde det maasse være, at der fandt noget lignende Sted ved den som ved den forrige Sag. Enten man nu har Ret eller ikke, blev Hæderordenen givet tilbøieligt til trods for det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgfreds. Det er givet, det gjælder vel ikke for alle Medlemmer, men det ærede Medlem har haft en Maa de at lede Forhandlingerne paa, som har bragt en hel Del gode, gamle Venstremænd — jeg beklager det — til ikke at kunne følge ham, saa at de endog ogsaa maa gaa med Modstandere for at kunne faae Noget sat igjennem. Det er en Kjendsgjerning, og det finder jeg, er en uheldig Side ved Eagen.

Jeg begyndte mit Foredrag med at sige, at jeg havde stillet mig saaledes, at, da denne Sag var bleven et større politisk Spørgsmaal, kunde jeg muligvis være istand til at belyse den mere upartiisk end de fleste, fordi jeg stod midt imellem de Herrer, der ere for og mod denne Sag. Det har jeg nu søgt at yde mit Bidrag til. Men jeg har tillige, uagtet det slet ikke er nogen behagelig Sag at skulle staa mellem de stridende Parter, ikke villet undlade at gøre opmærksom paa nogle Retninger i Politiken, der mulig kunde indslaaes, forudsat at man oprigtig vil frem ad disse Veie. Det vil jeg saaledes forudsætte med Hensyn til den ærede Ordfører, men til ham staar jeg og har jeg altid staaet i et oppositionelt Forhold, han veed meget godt, at der er saamange baade aandelige og politiske Spørgsmaal, der skulle os ad, og at der er en dyb Kløft imellem os, men vi sidde jo her som Folkerepræsentanter, og dersom han har den faste Bestyrelse, at han vil gjøre Alvor af en Alliance, saaledes at det vilde føre til noget Mere end til denne Sags Gjenmærelse, vil jeg, da jeg ikke staar i noget bestemt Parti, stemme for denne Sag, hvis det er dem om at gjøre at faae den igjennem, men da i det Saab, at denne Rigsdagssamling ved en saadan Alliance maatte blive saa frugtbar, at ogsaa andre vigtige Love kunne sættes igjennem, inden vi skilles.